

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΑΘ.

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ 84ος 1939

"Ετος Δ'. Περίοδος Β'. Αριθμός 1. Γραφεία Ανδρομάχης 115 (Καλλιθέα).
Συνδρομή έτησία εσωτερικού Δραχμαί 60. Έξωτερ. Δολλ. 3. Έκαστον φύλλον Δρχ. 5.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΝ

και Ιστορικόν σημείωμα περί του έν Μόσχά Μετοχίου της Ι. Μ. των Ιβήρων
Υπό του πανοσιολ. Ιερομ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΙΒΗΡΙΤΟΥ

Ιερά Μονή Ιβήρων, 1 Αδγούστου, 1939

Φίλε κ. Ζήση,

Γιανοποιών παράκλησίν Σας περί παροχής Γμίν Ιστορικῶν πληροφοριῶν διά τὰ ἐξαρθήματα (Μετόγια) τῆς Ι. Μονῆς ἡμῶν ἐκτός τοῦ Ἁγίου Όρους καί ὅν τὰ έν Τουρκίᾳ, διά τὰ ὅποια ἀδείξατε ζωνρόν ἐνδιαφέρον νά ἀσχοληθῇτε μέ τό περιοδικόν Σας, ἀπαστέλλω Γμίν τὰς ἐσωκλειστούς πληροφορίας περί τοῦ σπουδαιοτάτου τῆς Μονῆς Μετοχίου, έν Μόσχᾳ, ὡς συνέχαιαν τῶν ὑπό τοῦ Μ. Χαρτοφύλακος τοῦ Οἰκ. Πατριαρχείου κ. Μ. Γεδεών ἐκτεθέντων, έν χρονογραφίᾳ περί τῆς Μονῆς ἡμῶν, ἐκδ. 1906—1912.

Όσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα Μετόγια τῆς Μονῆς έν Θράκῃ δέν δύναμαι νά παράσχῃ τίς Ιστορικᾶς πληροφορίας ὡς μή ἀσχελῆς πρὸς αὐτόν.

Ιερομόναχος ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΙΒΗΡΙΤΗΣ

[Συνέχεια εἰς τήν ἐκδοθεῖσαν κατὰ τό 1906 χρονογραφίαν τῆς Ιερᾶς Μονῆς τῶν Ιβήρων ὑπό Μ. Γεδεών, Μεγάλου Χαρτοφύλακος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου.] *

Τό 1912 κατὰ Σεπτέμβριον μετέβη εἰς Μόσχαν ὡς διαχειριστής τοῦ Μετοχίου « Ἅγιος Νικόλαος » (έν Ρωσίᾳ φέρεται ὡς Ἑλληνικόν Μοναστήριον) ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀμβρόσιος, καταγόμενος ἐξ Ἡρακλείτης Ἀνατολικῆς Θράκης, ἔχων ὡς συνοδεῖαν του τοῦς Προηγούμενους Θεοφάνην ἐκ Μπερόδης Χαλκιδικῆς, Γαλακτίωνα ἐξ Ἱερισσοῦ Χαλκιδικῆς, τοῦς Ἱερομόναχους Παῖσιον ἐκ Κυθωνιῶν, Χρύσανθον ἐξ Ἡρακλείτης καί τοῦς Διακόνους Ἀγαθάγγελον ἐκ Πλατάνου Ἀνατολικῆς Θράκης καί Θεοδώρητον ἐκ Βραστῶν Χαλκιδικῆς.

Σημειωθήτω ὅτι ἡ χορήγησις τῆς ἀδείας μεταβάσεως τῆς ἀποστολῆς ταύτης εἰς Μόσχαν ἐκ μέρους τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως ἐγένετο κατόπιν ἐπιπόνων προσπαθειῶν τῆς Μονῆς καί μεσολαβήσεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Αἰτία δὲ τῆς στάσεως ταύτης τῆς Ρωσ-

σικῆς Κυβερνήσεως ἦτο ἡ ἄρνησις τῆς Μονῆς νά ἐνδώσῃ εἰς ὑποδεικνυομένην ὑπό τῆς Ρωσσίας, διά τῶν διπλωματικῶν τῆς ἀντιπροσώπων, μετατροπὴν τοῦ ὑπό Γεωργιανῶν μοναχῶν (ρώσων ὀηγκῶν) κατεχομένου Κελλίου Ἁγίου Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, τοῦ εὑρισκομένου εἰς ἀπόστασιν 20 λεπτῶν τῆς ὥρας ἐκ τῆς Μονῆς Ιβήρων, εἰς Σκήτην. Ἀπώτερος δὲ σκοπὸς τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως ἦτο ἀπορροσσισμὸς καὶ αὐτῆς διά τῆς πυκνώσεως τοῦ ρωσικοῦ δόχλου. Ἡ τακτικὴ δὲ αὐτῆς τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως, τὸ νά πείσῃ τὴν Μονὴν τῶν Ιβήρων νά ἐνδώσῃ εἰς τὴν μετατροπὴν τοῦ έν λόγῳ Κελλίου εἰς Σκήτην ἐξεδιπλώθη καὶ πραγμεντέρας διά τῆς καταστάσεως ἐισοδημάτων τῆς Μονῆς ἐκ τῶν έν Βεσσαρεβία κτημάτων αὐτῆς **).

Ἡ τελευταία δὲ ἀποστολὴ τοῦ ἀρχιμανδρίτου Ἀμβροσίου ὑπέστη ἐτι σκληροτέραν δοκιμασίαν ἐκ τῆς πείνης καί παντός εἶδους κακουχίας, ὑποστᾶσα ὅλας τὰς συνεπείας τῆς μπολσεβικικῆς ἐπαναστάσεως. Οἱ νεώτεροι ἐκ τῆς Συνοδείας Ἱερομόναχοι Παῖσιος καί Χρύσανθος ὠδηγήθησαν καί εἰς ἐξαναστατικά ἔργα.

Οὕτω κατ' εἰρωνείαν τῆς τύχης τῶν πραγμάτων τοῦ κόσμου, τὸ Ἑλληνικόν τοῦτο μοναστήριον ἀφιερωθὲν εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν Ιβήρων ἐξ ἐκτιμήσεως τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Ρωσσίας διά τὴν πρὸς τὴν χριστιανικὴν πίστιν ἀφοσίωσιν τῶν εὐσεβῶν μοναχῶν, τῶν ἐπισκεπτομένων κατὰ καιροὺς τὴν χώραν των, καί ἐξ εὐλαβείας πρὸς τὴν θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου Πορταΐτιδος τῶν Ιβήρων καί ἐκ φιλελληνισμοῦ κατὰ παράδοσιν τριῶν περίπου αἰῶνων, ἡ ἐπικράτησις τοῦ ἀθέου Σοβιετικοῦ καθεστώτος συνετέλεσεν εἰς τὸ νά κατασχεθῇ αὐτὸ ἀνευ καταβολῆς ἀποζημιώσεώς τινος καί τσιουτοτρόπως κατεφέρθη πλήρῃ ἀνεπανόρθωτον εἰς τὴν οἰκονομικὴν κατὰστασιν τῆς Ιερᾶς Μονῆς τῶν Ιβήρων, μετὰ δυσκολίας συντηρουμένης ἐκ τῶν ὑπολοίπων πόρων αὐτῆς.

Ιερομόναχος ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΙΒΗΡΙΤΗΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΖΗΣΗΣ

(Έτος ιδρύσεως 1930)

ΑΘΗΝΑΙ, ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1939

Α

Ενταύθα παρατίθεται καὶ τὸ χρυσόβουλ-
λον τοῦ ἀποστόλου (ἐχάταρον ἀκόμη)
Ἀλεξίου Μιχαήλιδε, δι' οὗ παραχωρεῖται
τὸ Μετόχιον εἰς τὴν Μονὴν τῶν Ἱερώων καὶ
κατοχυροῦνται τὰ δικαιώματα τῆς ἐκάστοτε
ἀποστολῆς. Τὸ "χρυσόβουλλον ἀντιγραφὲν ἐκ
τοῦ ὑπ' ἀριθ. 843 χειρογράφου τῆς Ἀγιοτα-
φικῆς ἐν Φαναρίῳ βιβλιοθήκης, δημοσιεύεται
εἰς τὸ τέλος τῆς ἐκδόσεως τοῦ 1906, ἥτις,
σημειώθῃ, περιέχει καὶ γεγονότα μέχρι τοῦ
Φεβρουαρίου τοῦ 1912.

ἂ' Ἐλέφ Θεοῦ, ἡμεῖς, ὁ μέγας κύριος βασι-

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ριαν καὶ Ἱστορικὸν ση-
μα Μετοχίου τῆς Ἱερᾶς
κληρῆς χειρογράφοι. —
Ἰδεῶδες τῆς ἀκαθαρσίας
ικὴ νύξις (διήγημα). —
Γνευματικαὶ ἀσκήσεις.

ΑΘΗΝΩΝ

Τὸ Ἑλληνικὸν τοῦτο Μοναστήριον
πλὴν τῆς ἡθικοθησκευτικῆς του ἀπο-
στολῆς, τιμώσης τὴν Ἱερὰν Μονὴν τῶν
Ἱερώων, ἀπέδιδεν ὡσαύτως καὶ σημαν-
τικὸν εἰσόδημα μέχρι τοῦ 1894. Ἀπὸ
τοῦ ἔτους δὲ τούτου, ὅποτε κατεδαφί-
σθησαν αἱ παλαιαὶ οἰκοδομαὶ καὶ ἀνη-
γέρθησαν νέαι, ἐξησφαλίσθη διὰ τὴν Μο-
νὴν τῶν Ἱερώων περὶ τὰς 70 χιλιάδας
ρούβλια καθαρὸν ἐτήσιον εἰσόδημα ἐξ
ἐνοικίων καὶ ἐκ τοῦ προσκυνηταρίου τοῦ
ἁγίου Νικολάου. Αἱ δαπάναι τῆς ἀνα-
καινίσεως ἀνῆλθον εἰς 150 χιλ. ρούβλια,
ἐξοικονομηθεῖσαι κατὰ τὸ ἥμισυ ἐκ τῶν
εἰσοδημάτων τοῦ Μοναστηρίου καὶ κατὰ
τὸ ἕτερον ἥμισυ ἀπεστάλησαν ἐκ τῆς
Μονῆς τῶν Ἱερώων.